

SEVGİ SÖZÜNƏ VARIASİYALAR

Bu sözlə biz
hər dəlmə-deşiyi tıxamaq istəyirik, çünki
bu, nitqdəki ipisti boşluqları doldurmaq üçün
ən ideal bir ölçüdür.
Səhifədə misralar arasında bir ovuc ürək – kül
olmuş...
Atlas lentlə sarıyın, satışa qoyun, istəsəniz.
Onu anketlərdəki boşluqlara sıxıb doldurun.
Dünyada nə qədər jurnal
onunla aşıb-daşır: götür, bədənini sil,
yaxud şam hazırla özünə.
Sizcə bu,
bir parça cırıq kartonun altında ilbizlərin
cütləşməsinə bənzəmirmi?
Alaq otları da tamahkar sifətlərini bir-birinə
dirəyib
Bu sözü qışqırır dururlar:
sevgi, sevgi! – deyə
əsgərlər oxuyur,
par-par yanan bıçqlarını havaya qaldıraraq.

Budur
Sən və mən. Bu söz
çox qısa və bizimçün,
ikicə hecası var.
Deyən kimi qurtarır, havası çəkilib gedir
ulduzlar arasındakı işıqda batan
bizi öz karlığında boğan
yarğanları doldurmaq üçün.
İçində itmək itsədiyimiz şey sevgi deyil,
qorxudu. Bu söz bəs eləmir,
ancaq ondan başqası da yox. Daş kimi ağır
sakitliyin içində
bu ikicə saiddən biri səsləndimi,
intizarda qalırsan
ağrın, iztirabın,
nəfəs alıb verincə,
yəni barmağın
qayanın bir yerinə ilişib qalıb,
tuta, yaxud buraxa bilərsən...

KƏDƏRLİ UŞAQ

Kədərli sən, çünki kədər var,
qəlbinlə bağlı bir şeydi. Yaşınla bağlıdı.
Kimyadı olan, bitən nə varsa,
psixiatra get, yaxud həb iç,

ya da kədərini gözü çıxmış gəlincik kimi qu-
caqla,
bas bağına.

Yaxşı, bütün uşaqlar kədərli onsuz,
ancaq bəzisi canını qurtara bilir bundan.
Barmaqlarını qatdala, nə qədər xoşbəxtsən.
Ancaq ən yaxşısı,
bir şlyapa al.
Palto, ya da ev heyvanı, hansı olsa.
Unutmaq üçün oyna, rəqs elə.

Ancaq nəyi unutmaq?
Kədərini, kölgəni.
Başına nə gəldisə,
evin bağçasındakı qonaqlıqda gəldi.
Ora girəndə pörtmüşdün, gün vurmuşdu sanki,
incə ağzın şəkərə bulaşmış
şəridli təzə paltarında
Üstündə dondurma ləkəsi,
hamamda özünə dedin ki,
mən sevimli uşaq deyiləm.

Əzizim, iş bu yerə
gələndə
ışıqlar sönür, dumansa qatılışır
və sən alt-üst edilmiş qəlbinin
tələsinə ilişib düşəndə
odeyalın altında, ya da yanan maşında

qırmızı alov səndən keçib hər yana yayılanda
başının düşdüyü asfaltı deşib gedəndə
ya döşəmə, ya da balınc olsun,
bu, bizdən biri olmayacaq;
yaxud hamımız birdən düşəcəyik o oda.

POÇT AÇIQCALARI

Səni düşünürəm. Başqa nə deyim?
Qarşı tərəfdə palma ağacları
ilğımdır; elə o çəhrayı qum kimi.
Əlimizdə olan adi şeylərdir
sınmış kola butulkası, bir də
ehtiyat pivənin qoxusu
çox şirin,
çürüntünün lap dibindəki manqo kimi
bu da var, əlbəttə.

Hava şəffaf, tərdi, ağcaqanadlar
bir də qoyduqları izlər; quşlar və efir.

Zaman bura dalğalarla axır, xəstəlik kimi,
hər gün bir az da becid, sürətli;
yuxarı qalxıram, bunun adı oyanmaqdır,
Sonra aşağıya, təlaşlı gecələrə, ancaq bir damcı
da irəli
getmirəm.
Xoruzların banı
ta sübh açılana qədər eşidilir,
sonra uşağın ağlamaq səsi məktəb yollarını
cırmaqlayır.

Həbsxanada iki məhbus
Baqajla.
Başları süngüylə qırılıb... Bir də on yeşik
ətəbala cücə. Hər yaz gələndə
məktəbdən düz kilsəyə qədər
şil-küt, çolaq adamların qaçdı-qovdusu.
Bu bir növ
üstündə gəzdirdiyim cır-cındırdı;
bir də yerli qəzetdən
demokratiya haqda yazının kəsiyi.
Pəncərədən o yanda
lənətə gəlmiş otel tikilir
Mismar-mismar, kiminsə
puç olmuş, dağılmış arzusu. Sizin də
içində olduğumuz dünya
Heç də pis olmamalıdır, ancaq...
Elədirmi? Burdan baxanda
siz ilğımsınız, cilalı, təmiz;
son dəfə sizi gördüyüm
görməkdə.
Bir çevril, bax, ünvan üçün yer var.
Burda olmağımı istərdim, məhəbbət
okean kimi dalğalarla gəlir, yaxandan əl
çəkməyən
xəstəlik kimi,
başında
tərk edilmiş mağara
dolur, sonra boşalır,
sonra... ovxalanıb tökülür...

BU, MƏNİM ŞƏKLİMDİ

Əvvəllər çəkilib, bir neçə il əvvəl.
Əvvəlcə elə bildim,
bulaşığı çap edilib: dumanlı xətlər, boz ləkələr
yayılib kağıza...

Bir az da baxsanız,
sol küncündə də nəsə dəyəcək gözünüzə
budağa oxşayan bir şey: ağac parçası
(balzam və ya iynəyarpaq bir ağac)
üzə çıxıb, sağ tərəfdə isə az maili eniş, bir də
karkaslı ev...
Yanında,
arxa planda göl,
ordən o üzdə isə bir neçə alçaq təpə.

(Foto mən orda
batdığım günün səhəri çəkilib).

Mən gölün içindəyəm,
şəklin tən ortasında, səthində.

İndi dəqiq harda olduğumu
demək çətindi,
yaxud orda necə böyük, yaxud kiçik
göründüyümü:
ışıq şüalarında
suyun effekti
təhrif yaradır dayanmadan.

Ancaq uzun-uzadı,
gözlərini heç ayırmadan baxsan,
məni orda görərsən...

ingilis dilindən tərcümə:
Cavanşir YUSİFLİ